

Datum van uitspraak
6 september 2016

Arbeidsrechtbank

Beschikking

Kamer zetelend zoals in Kort Geding

IN DE ZAAK:

1.

Eerste eiseres, aanwezig ter zitting

2. Het INSTITUUT VOOR DE GELIJKHEID VAN VROUWEN EN MANNEN, instelling van openbaar nut, categorie B, met rechtspersoonlijkheid, opgericht krachtens de wet van 16 december 2002 houdende oprichting van het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen, met maatschappelijke zetel te 1070 Brussel, Ernest Blerotstraat 1, KBO-nr. 0873.091.753

Tweede eisende partij

TEGEN:

De met maatschappelijke zetel te

Verweerster

Gelet op:

- de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
- de wet van 10 oktober 1967 houdend het Gerechtelijk Wetboek
- het verzoekschrift op tegenspraak van 29 oktober 2015
- de conclusie en syntheseconclusie van partijen neergelegd ter griffie
- de bundels van partijen neergelegd ter griffie

Gehoord partijen in hun middelen en beweringen op de zitting van 24 mei 2016, waarna de debatten werden gesloten. Gelezen, Substituut Arbeidsauditeur, in zijn schriftelijk advies neergelegd ter griffie op 21 juni 2016, waarop verwerende partij de een schriftelijke repliek heeft neergelegd ter griffie op 18 juli 2016, waarna de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak vastgesteld ten laatste op 6 september 2016.

De vorderingen

..... vordert:

- het bestaan vast te stellen, conform artikel 25 §1 Genderwet, van een overtreding van de Genderwet, die erin bestaat dat de toegang tot de door haar aangeboden hospitalisatieverzekering afhankelijk maakt van de aanvaarding van een uitsluiting van de kosten met betrekking tot de diagnose en de behandeling van genderdysforie en voor kosten met betrekking tot de oorzaken en gevolgen van genderdysforie
- conform artikel 25 §1 Genderwet, de staking te bevelen van de praktijk waarbij zich t.a.v. verzet tegen het afsluiten van de door op de Belgische markt aangeboden hospitalisatieverzekeringsovereenkomst zoals oorspronkelijk aan aangeboden onder het nr. en dit zonder dat voorafgaand dient in te stemmen met een uitsluiting voor kosten met betrekking tot de diagnose en de behandeling van genderdysforie of voor kosten met betrekking tot de oorzaken en gevolgen van genderdysforie en bijgevolg, voor zover een woon-en verblijfplaats heeft in België en onderworpen is aan de Belgische sociale zekerheid, aan op te leggen, met onmiddellijke ingang, hetzij binnen 48 uur nadat hiertoe een aanvraag indient, de betrokken verzekeringsovereenkomst aan te gaan zonder de betrokken uitsluiting, op straffe van een dwangsom van 5.000 € per inbreuk, conform art. 24 Genderwet en artikelen 1385bis e.v. Ger.W.
- aan op te leggen, conform art. 25 §3 Genderwet, binnen 14 dagen na betekening van het vonnis en op straffe van een dwangsom van 500 € per dag vertraging conform art. 1385bis e.v. Ger.W., het vonnis tijdens een termijn van 14 dagen aan te plakken zowel buiten als binnen de inrichtingen van of de lokalen die haar toebehoren
- aan op te leggen, conform art. 25 §3 Genderwet, binnen 14 dagen na betekening van het vonnis en op straffe van een dwangsom van 500 € per dag vertraging conform art. 1385bis e.v. Ger.W., het vonnis in de 4 volgende kranten te publiceren: De Tijd, De Standaard, De Morgen en Het Laatste Nieuws
- te veroordelen conform art. 25 §2 Genderwet en art. 23 §1-2, 2° Genderwet, tot een schadevergoeding aan van 56.276,37 € forfaitair voor materiële en morele schade en ondergeschikt, voor zover de Voorzitter van oordeel zou zijn dat de vastgestelde inbreuk op de Genderwet niet kadert binnen de “aanvullende regelingen voor sociale zekerheid” of de “arbeidsbetrekkingen”, conform art. 25 §2 Genderwet en art. 23 § 1-2, 1° van de Genderwet, te veroordelen tot een schadevergoeding aan van 1.300 € forfaitair voor morele schade
- te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de kosten van neerlegging van het verzoekschrift en de rechtsplegingsvergoeding, voor begroot op 2.200 €

HET INSTITUUT VOOR DE GELIJKHEID VAN VROUWEN EN MANNEN vordert:

- het bestaan vast te stellen, conform artikel 25 §1 Genderwet, van een overtreding van de Genderwet, die erin bestaat dat de toegang tot de door haar aangeboden hospitalisatieverzekering afhankelijk maakt van de aanvaarding van een uitsluiting van de kosten met betrekking tot de diagnose en de behandeling van genderdysforie en voor kosten met betrekking tot de oorzaken en gevolgen van genderdysforie
- conform artikel 25 §1 Genderwet, de staking te bevelen van de praktijk waarbij zich t.a.v. verzet tegen het afsluiten van de door op de Belgische markt aangeboden hospitalisatieverzekeringsovereenkomst zoals oorspronkelijk aan aangeboden onder het nr. en dit zonder dat voorafgaand dient in te stemmen met een uitsluiting voor kosten met betrekking tot de diagnose en de behandelingen van genderdysforie of voor kosten met betrekking tot de oorzaken en gevolgen van genderdysforie en bijgevolg, voor zover een woon- en verblijfplaats heeft in België en onderworpen is aan de Belgische sociale zekerheid, aan op te leggen, met onmiddellijke ingang, hetzij binnen 48 uur nadat hiertoe een aanvraag indient, de betrokken verzekeringsovereenkomst aan te gaan zonder de betrokken uitsluiting, op straffe van een dwangsom van 5.000 € per inbreuk, conform art. 24 Genderwet en artikelen 1385bis e.v. Ger.W.
- aan, met onmiddellijke ingang, hetzij binnen 48 uur na het betekenen van het vonnis, conform art. 25 §1 Genderwet, de staking te bevelen van haar discriminerende houding t.a.v. andere, niet-geïdentificeerde personen, tevens drager van de door de Genderwet beschermde kenmerken, die erin bestaat de toegang tot een hospitalisatieverzekering afhankelijk te stellen van het ondertekenen van uitsluitingen voor kosten met betrekking tot de diagnose en de behandeling van genderdysforie of voor kosten met betrekking tot de oorzaken en gevolgen ervan, op straffe van een dwangsom van 5.000 € per inbreuk, conform artikel 24 Genderwet en art.1385bis e.v. Ger.W.
- aan op te leggen, conform art. 25 §3 Genderwet, binnen 14 dagen na betekening van het vonnis en op straffe van een dwangsom van 500 € per dag vertraging conform art. 1385bis e.v. Ger.W., het vonnis tijdens een termijn van 14 dagen aan te plakken zowel buiten als binnen de inrichtingen van of de lokalen die haar toebehoren
- aan op te leggen, conform art.25 §3 Genderwet, binnen 14 dagen na betekening van het vonnis, op straffe van een dwangsom van 500 € per dag vertraging conform art. 1385bis e.v. Ger.W., het vonnis in de 4 volgende kranten te publiceren: De Tijd, De Standaard, De Morgen en Het Laatste Nieuws
- te veroordelen op grond van de vastgestelde overtreding van de bepalingen van de Genderwet tot een symbolische schadevergoeding aan het Instituut van 1 €
- te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de kosten van neerlegging van het verzoekschrift en de rechtsplegingsvergoeding, voor het instituut begroot op 1.320 €

De vordert:

In hoofdorde:

- de vordering van ongegrond te verklaren, haar ervan af te wijzen en te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 2.200 €
- de vordering van het INSTITUUT VOOR DE GELIJKHEID VAN VROUWEN EN MANNEN ongegrond te verklaren en het INSTITUUT ervan af te wijzen en te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.320 €

In ondergeschikte orde:

- het onderdeel van de vordering van dat ertoe strekt op te leggen om het vonnis tijdens een termijn van 14 dagen aan te plakken zowel buiten als binnen de inrichtingen van of de lokalen die haar toebehoren en dit binnen 14 dagen na betekening van het vonnis, op straffe van een dwangsom van 500 € per dag af te wijzen als ongegrond
- het onderdeel van de vordering van dat ertoe strekt op te leggen om het vonnis in 4 kranten te publiceren met name De Tijd, De Standaard, De Morgen en Het Laatste Nieuws, binnen 14 dagen na betekening van het vonnis, op straffe van een dwangsom van 500 € per dag af te wijzen als ongegrond
- de vordering van die ertoe strekt te horen veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding voor materiële en morele schade ten bedrage van 56.276,37 € te herleiden tot een schadevergoeding voor morele schade ten bedrage van 1.300 €
- het onderdeel van de vordering van het INSTITUUT VOOR DE GELIJKHEID VAN VROUWEN EN MANNEN dat ertoe strekt op te leggen om het vonnis tijdens een termijn van 14 dagen aan te plakken zowel buiten als binnen de inrichtingen van of de lokalen die haar toebehoren en dit binnen 14 dagen na betekening van het vonnis, op straffe van een dwangsom van 500 € per dag af te wijzen als ongegrond.
- het onderdeel van de vordering van het INSTITUUT VOOR DE GELIJKHEID VAN VROUWEN EN MANNEN dat ertoe strekt op te leggen om het vonnis in 4 kranten te publiceren, met name De Tijd, De Standaard, De Morgen en Het Laatste Nieuws, binnen 14 dagen na betekening van het vonnis, op straffe van een dwangsom van 500 € per dag af te wijzen als ongegrond.

De feiten

..... is transgender. Zij werd geboren als man en gaat door het leven als vrouw.

Eind 1995 werd de diagnose gesteld van genderidentiteitsstoornis of genderdysforie (stuk 1 bundel eiser 1). Dit is een medisch objectiveerbare aandoening waarbij het geslacht niet in overeenstemming is met de geslachtsbeleving. Men beschouwt zichzelf als behorende tot het andere geslacht, met de wens om het biologisch geslacht aan te passen.

Op 10 oktober 1997 onderging een geslachtsveranderende ingreep van man tot vrouw (stuk 2 bundel eiser 1).

Bij vonnis van 17 maart 1998 werd haar juridisch geslacht op de identiteitskaart aangepast (stuk 3 bundel eiser 1).

De psychiater bevestigt op 3 augustus 2015 dat de geslachtsveranderende ingreep voor gevolg heeft dat niet langer lijdt aan een genderdysforie (stuk 4 bundel eiser 1).

De artsen van bevestigen verder dat de gevolgen van de operatie op lange termijn fysiek als zeer positief te beschouwen zijn, dat er zich geen complicaties hebben voorgedaan en dat zij in goede psychische en lichamelijke conditie verkeert en dat er in de toekomst geen nadelige gevolgen van deze geslachtsaanpassende chirurgie worden verwacht (stukken 4, 5 & 6 bundel eiser 1).

.....is sinds juni 2013 tewerkgesteld bij

Een hospitalisatieverzekeringpolis bij behoort tot de extra legale voordelen.

Op 3 juli 2013 wordt een verzekeringsvoorstel opgesteld (stuk 7 bundel eiser 1). De premies zouden worden betaald door

Op 3 juli 2013 maakt de medische vragenlijst van het verzekeringsvoorstel over aan waarbij ze melding maakt van haar transseksuele achtergrond, van de ingrepen van 1997 met bijhorende hormoonbehandeling. De betreffende hormoonbehandeling wordt tot op heden gefinancierd door het ziekenfonds.

Bij schrijven van 31 juli 2013 vraagt bijkomende informatie om het te verzekeren risico juist en volledig te kunnen bepalen en wenst inzage in de operatieverslagen van elke uitgevoerde ingreep i.v.m. de transseksualiteit en een beschrijving van de nog te voorziene ingrepen (stuk 8 bundel eiser 1).

Bij schrijven van 18 augustus 2013 maakt de nodige stukken over en meldt dat er geen ingrepen zijn gepland, nu het detransseksualisatie-proces reeds meer dan 15 jaar geleden heeft plaats gevonden (stuk 9 bundel eiser 1).

Bij schrijven van 17 september 2013 laat weten dat de hospitalisatieverzekering niet zonder meer kan worden aangegaan en dat de verzekeringsovereenkomst nr. ... maar kan worden aangeboden mits een in een bijvoegsel vermelde uitsluiting van dekking voor alle kosten met betrekking tot de diagnose en de behandeling van genderdysforie inclusief deze met betrekking tot de oorzaken en directe gevolgen ervan (stuk 10 bundel eiser 1).

Daarbij wordt een bijzonder brede, niet-limitatieve opsomming toegevoegd van uitgesloten kosten in en buiten een verzorgingsinstelling, consultaties bij zorgverstrekkers, weefselonderzoeken, medische en paramedische behandelingen, geneesmiddelen, psychiatrisch dag -en nachtverblijf, follow-up onderzoeken en behandelingen en genetische onderzoeken.

..... vermeldt in het bijvoegsel dat de verzekeringsovereenkomst zal worden afgesloten krachtens artikel 138bis-6 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst (WLVO). Deze bepaling is overgenomen in artikel 206 van de actueel toepasselijke Wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen (W.Verz.). De bepaling schrijft voor personen met een chronische ziekte of handicap jonger dan 65 jaar, een recht in op een ziektekostenverzekering. Aan dit recht wordt in dezelfde bepaling de voorwaarde gekoppeld dat de kosten die verband houden met de ziekte of de handicap welke bestaat op het ogenblik van het sluiten van de verzekeringsovereenkomst, van de dekking mogen worden uitgesloten.

In het schrijven van 17 september 2013 meldt dat indien de uitsluiting niet ondertekent, de aanvraag zonder gevolg zal worden gerangschikt en zij geen hospitalisatiepolis kan aangaan.

Bij aangetekend schrijven van 15 november 2013 laat weten niet akkoord te gaan met het standpunt van en zij stelt in gebreke om de geformuleerde uitsluiting in te trekken (stuk 11 bundel eiser 1).

.....stelt dat de uitsluiting van kosten in verband met genderdysforie, een benadeling is op grond van haar geslacht of haar geslachtsverandering en bijgevolg een verboden vorm van discriminatie in de zin van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie tussen vrouwen en mannen (Genderwet).

Bij schrijven van 3 december 2013 antwoordt dat haar beslissing gebaseerd is op de toepassing van hogervermeld art. 138bis-6 WLVO (huidig art. 206 W.Verz.) en dat er daarom geen sprake kan zijn van discriminatie (stuk 12 bundel eiser 1).

Volgens dit art. 206 zou het zonder meer toegelaten zijn om elke chronische ziekte die reeds bestaat op het ogenblik van het afsluiten van de verzekeringsovereenkomst, uit te sluiten. verwijst daarbij eveneens naar de voorwaarde van het zich voordoen van een onzekere gebeurtenis (zoals vermeld in artikel 1A. WLVO, huidig art. 5, 14°W.Verz.) die noodzakelijk is voor de tussenkomst van een verzekeraar en die er in het voorliggende geval niet zou zijn.

De wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen (BS.30 april 2014) (W. Verz.) trad in werking op 1 november 2014. De bepalingen van Deel 4 landverzekeringsovereenkomst zijn van toepassing zowel op nieuwe overeenkomsten als op lopende overeenkomsten (artikel 311 §3 W. Verz.) (L. SCHUERMANS en C. VAN SCHOUBROECK, *Grondslagen van het Belgische Verzekeringsrecht*, Antwerpen, Intersentia, 2015, 268 zoals vermeld in conclusie eiser 1).

Op 3 oktober 2013 diende een klacht in bij het Instituut (stuk 13 bundel eiser 1 klacht nummer 2435). Het Instituut beslist om verder bij te staan in haar contacten met

Op 13 januari 2014 formuleert het Instituut een antwoord op de brief van van 3 december 2013 waarbij zij bevestigt dat de bestreden uitsluiting wel degelijk een discriminatie inhoudt in strijd met de toepasselijke Belgische anti-discriminatiwetgeving (stuk 14 bundel eiser 1).

Bij e-mail van 27 januari 2014 antwoordt dat zij bij haar standpunt blijft om reden dat er volgens sprake is van een chronische ziekte die reeds bestond op het ogenblik dat het verzekeringsvoorstel werd ondertekend (stuk 15 bundel eiser 1).

Volgens kan er geen sprake zijn van discriminatie daar elke chronische ziekte gedekt wordt wanneer zij ontstaat tijdens de duur van het verzekeringscontract, doch als deze chronische ziekte voorafbestaand is, namelijk als de ziekte reeds bestond op het ogenblik dat het verzekeringsvoorstel werd ondertekend, dan wordt deze chronische ziekte uitgesloten.

Bij schrijven van 26 mei 2014 antwoordt het Instituut dat het detransseksualisatieproces van reeds meer dan 15 jaar achter de rug ligt, zodat er geen sprake kan zijn van een ziekte of handicap welke bestaat op het ogenblik van het sluiten van de verzekeringsovereenkomst en dat artikel 138bis-6 WLVO (huidig artikel 206 W.Verz.) geen toelating in zich houdt tot het formuleren van uitsluitingen die strijdig zijn met de antidiscriminatiewetgeving (stuk 16 bundel eiser 1).

Het Instituut vraagt om de geformuleerde uitsluiting op te heffen en de door gewenste verzekeringsovereenkomst af te sluiten.

Op 24 juni 2014 antwoordt dat zij terecht een uitsluiting kunnen formuleren met als basis art. 138bis-6 WLVO (huidig artikel 206 W. Verz.) en er geen sprake is van discriminatie. verwijst daarbij naar de in de Genderwet voorziene bepaling die stipuleert dat er geen discriminatie kan zijn, wanneer een onderscheid wordt opgelegd door of krachtens een wet (art.18 Genderwet) (Stuk 17 bundel eiser 1).

Bij schrijven van 17 oktober 2014 weerlegt het Instituut het standpunt van stellende dat art. 138bis-6 WLVO (huidig artikel 206 W.Verz.) geenszins een verplichting oplegt om uitsluitingen te formuleren en dat een onderscheid op grond van geslacht of geslachtsverandering niet door een dergelijke bepaling kan worden gerechtvaardigd (stuk 18 bundel eiser 1).

..... wordt daarop in gebreke gesteld om een einde te stellen aan de vooropgestelde uitsluiting inzake genderdysforie.

Bij schrijven van 22 december 2014 antwoordt dat zij bij haar standpunten blijft.

Op 23 oktober 2015 leggen verzoekende partijen een verzoekschrift neer zoals in kortgeding met een vordering tot staking van de discriminatie op grond van geslacht en geslachtsverandering en een vordering tot schadevergoeding voor de geleden benadeling.

In rechte

Partijen bevestigen ter zitting dat de toelaatbaarheid van de vorderingen niet wordt betwist.

Ten gronde

1. Toepasselijkheid van de Genderwet

De wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie tussen vrouwen en mannen verbiedt elke vorm van discriminatie op grond van geslacht. Discriminatie op basis van geslachtsverandering, genderidentiteit en genderexpressie wordt hieraan gelijkgesteld.

Zowel directe als indirecte discriminatie, het opdracht geven tot discriminatie, intimidatie en seksuele intimidatie worden expliciet verboden.

De hospitalisatieverzekering die via haar werkgever bij kan afsluiten kan overeenkomstig art. 5,16° Genderwet gekwalificeerd worden als een aanvullende regeling van sociale zekerheid in de zin van de wet, namelijk een regeling met als doel aan de werknemers of zelfstandigen uit een onderneming, een groep ondernemingen, een tak van de economie of een één of meer bedrijfstakken omvattende sector, prestaties te vertrekken in aanvulling op de prestaties uit hoofde van de wettelijke regelingen op het gebied van de sociale zekerheid of in plaats daarvan, ongeacht of aansluiting bij deze regelingen verplicht is of niet.

De hospitalisatieverzekering strekt er toe prestaties te leveren die niet gedekt worden door de sociale zekerheid. De hospitalisatieverzekering is een extralegaal voordeel aansluitend aan de arbeidsovereenkomst van

De door geformuleerde uitsluiting voor kosten in verband met genderdysforie, de oorzaken en gevolgen ervan, houden in dat niet wordt toegelaten tot de aanvullende regeling voor sociale zekerheid, minstens omwille van haar geslachtsverandering wordt onderworpen aan voor haar nadelige voorwaarden voor de toekenning van prestaties.

De Genderwet is van toepassing op de situatie van

Overeenkomstig art.6 §1, 5° Genderwet is deze wet naast de aanvullende regelingen van sociale zekerheid, ook meer algemeen van toepassing op de arbeidsbetrekkingen, waaronder ook de arbeidsvoorwaarden begrepen zijn.

Art. 6 §2, 2° van de Genderwet verduidelijkt dat wat de arbeidsbetrekkingen betreft, de wet onder meer, doch niet uitsluitend van toepassing is op de toekenning en bepaling van alle huidige of toekomstige voordelen in geld of in natura mits deze, zij het ook indirect, door de werkgever aan de werknemers of door de opdrachtgever aan de zelfstandige uit hoofde van zijn betrekking worden betaald, ongeacht of dit ingevolge een overeenkomst, wettelijke bepalingen dan wel vrijwillig gebeurt.

In casu maakt de hospitalisatieverzekeringsovereenkomst deel uit van het verloningspakket van

De door geformuleerde uitsluiting betreft bijgevolg een discriminatie binnen het kader van de arbeidsbetrekkingen.

2. De stakingsvordering

In toepassing van artikel 25 §1 van de Genderwet kan het slachtoffer van een discriminatie, evenals het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen zich wenden tot de voorzitter van de arbeidsrechtbank met verzoek de staking van de discriminatie te bevelen.

Directe discriminatie op basis van geslacht en geslachtsverandering, genderidentiteit en genderexpressie

Art. 4 §2 van de Genderwet bepaalt dat voor de toepassing van deze wet een direct onderscheid op grond van geslachtsverandering wordt gelijkgesteld met een direct onderscheid op grond van geslacht.

Artikel 5,5° van de Genderwet definieert een direct onderscheid als de situatie die zich voordoet wanneer iemand ongunstiger wordt behandeld dan een ander in een vergelijkbare situatie wordt, is of zou worden behandeld op basis van het geslacht.

Wanneer een direct onderscheid niet kan worden gerechtvaardigd op grond van de bepalingen van Titel II van de Genderwet, is er overeenkomstig artikel 5,6° Genderwet sprake van directe discriminatie.

De Genderwet houdt niet enkel een verbod in van discriminatie op grond van geslacht maar ook op grond van geslachtsverandering.

Volgens dient de aandoening genderdysforie van te worden beschouwd als een chronische ziekte, voorafbestaand aan het aangaan van de verzekeringsovereenkomst, zodat in toepassing van artikel 138bis-6 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst (WLVO) (nu art. 206 Wet betreffende de verzekeringen van 4 april 2014), minstens in toepassing van artikel 1 WLVO (nu art. 5.14° Wet betreffende de verzekeringen van 4 april 2014), de verzekeringsdekking voor deze aandoening en haar gevolgen kon worden uitgesloten.

..... stelt dat de betwiste uitsluiting voor genderdysforie in het voorstel tot verzekeringsovereenkomst gerechtvaardigd is op grond van artikel 138bis-6 WLVO dat bepaalt dat elke kandidaat-hoofdverzekerde die chronisch ziek of gehandicapt is en de leeftijd van vijfenzeftig jaar niet heeft bereikt, recht heeft op een ziektekostenverzekering, met dien verstande dat de kosten, die verband houden met ziekte of de handicap welke bestaat op het ogenblik van het sluiten van de verzekeringsovereenkomst onverminderd artikel 138bis-5 van de dekking mogen worden uitgesloten.

De inhoud van dit artikel is opgenomen in artikel 206 W.Verz. dat bepaalt:

“De kandidaat-verzekerde die chronisch ziek of gehandicapt is en de leeftijd van vijfenzeftig jaar niet heeft bereikt, heeft recht op een ziektekostenverzekering, met dien verstande dat de kosten die verband houden met de ziekte of de handicap welke bestaat op het ogenblik van het sluiten van de verzekeringsovereenkomst, onverminderd de toepassing van artikel 205 van de dekking mogen worden uitgesloten”.

.....stelt dat een voorafbestaande ziekte, zijnde een ziekte die bestaat of waarvan de symptomen zich reeds voordoen op het ogenblik van het aangaan van de overeenkomst, bezwaarlijk kan worden beschouwd als een onzekere gebeurtenis zodat een voorafbestaande toestand wordt uitgesloten van verzekeringsdekking.

Volgens is de genderdysforie een medisch objectiveerbare aandoening, een chronische ziekte en bijgevolg een aan de verzekeringsovereenkomst voorafbestaande toestand waarvan de gevolgen tot op heden doorlopen.

De behandeling van de medisch objectiveerbare aandoening genderdysforie, die bij heeft geresulteerd in een geslachtsverandering van man naar vrouw, vraagt volgens een levenslange medische en psychologische opvolging, nazorg en controle, vermits levenslang hormonen dient te nemen en mogelijks tot vervanging van de borstprothesen moet overgaan.

..... schendt het verbod op directe discriminatie in de Wet van 10 mei 2007 betreffende de gelijke behandeling van vrouwen en mannen (Genderwet) door de hospitalisatieverzekering slechts met de betreffende uitsluiting te willen afsluiten.

Volgens en het Instituut houdt de uitsluiting van dekking voor de aandoening genderdysforie en de aan deze aandoening verbonden gevolgen een discriminatie in volgens de art. 5,5° en 5,6° van de Genderwet.

Discriminatie wordt gedefinieerd als een direct onderscheid dat niet kan worden gerechtvaardigd op grond van de specifieke rechtvaardigingsgronden opgenomen in de bepalingen van de Genderwet.

De uitsluiting door heeft te maken met het gegeven dat van geslacht is veranderd.

Door de uitsluiting wordt de terugbetaling ontzegd van eventueel in de toekomst te genereren kosten die van ver of van dichtbij te maken hebben met haar geslachtsverandering.

Door een uitsluiting te formuleren voor alle kosten met betrekking tot de diagnose en de behandeling van genderdysforie inclusief deze met betrekking tot de oorzaken en directe gevolgen ervan maakt gebruik van de beschermde discriminatiegrond geslachtsverandering.

Het causaal verband tussen de geslachtsverandering en de benadeling is aangetoond.

De Genderwet voert een verboden directe discriminatie in wanneer iemand ongunstiger wordt behandeld dan een ander in een vergelijkbare situatie, is of zou worden behandeld op basis van het geslacht, de geslachtsverandering, genderidentiteit of genderexpressie en die ongunstigere behandeling niet kan worden gerechtvaardigd op grond van de bepalingen van art. 4 §2-3 en 5,5° en 6° Genderwet.

Een verboden directe discriminatie vergt 4 voorwaarden: een ongunstiger behandeling, op basis van een beschermde discriminatiegrond zoals geslacht, geslachtsverandering, genderidentiteit of genderexpressie, in vergelijking met een ander in een vergelijkbare situatie en zonder rechtvaardiging.

Ongunstiger behandeling

..... wordt ongunstiger behandeld daar zij slechts een hospitalisatieverzekering met kan afsluiten mits zij zich akkoord verklaard met een zeer ruime uitsluiting die de terugbetaling ontzegt van eventueel in de toekomst te genereren kosten die van ver of van dichtbij te maken hebben met haar geslachtsverandering.

Beschermde discriminatiegrond

..... wordt op basis van haar geslachtsverandering ongunstiger behandeld dan een ander in een vergelijkbare situatie.

In de uitsluiting wordt uitdrukkelijk verwezen naar genderdysforie.

Vanaf de geslachtsveranderende ingreep van 10 oktober 1997 en het vonnis van 17 maart 1998 waarbij haar geslacht werd aangepast op haar identiteitskaart lijdt niet meer aan genderidentiteitsstoornis noch aan genderdysforie.

Geslachtsverandering, genderidentiteit en genderexpressie zijn door de Genderwet beschermde discriminatiegronden, op grond waarvan geen verschillende behandeling mag gebeuren.

Vergelijkbare situatie

..... wordt ongunstiger behandeld dan een ander in een vergelijkbare situatie.

Tussen partijen bestaat discussie over het feit of genderdysforie kan worden gekwalificeerd als een chronische aandoening of niet.

..... moet worden vergeleken met andere personen die geen voorafbestaande aandoening hebben. lijdt niet langer aan een voorafbestaande chronische aandoening. Sinds haar geslachtsveranderende ingreep in 1997 lijdt zij niet meer aan genderdysforie en is zij dus vergelijkbaar met andere personen zonder voorafbestaande chronische aandoeningen en mag zij niet ongunstiger worden behandeld op grond van een door de Genderwet beschermde discriminatiegrond.

De ingreep van heeft geen nadelige gevolgen gehad voor haar gezondheidstoestand en in overeenstemming met de medische attesten worden in de toekomst geen nadelige gevolgen verwacht (stukken 4,5 & 6 stukken eisers).

..... formuleert een brede uitsluiting voor alle kosten met betrekking tot de diagnose en behandeling van genderdysforie, inclusief de kosten met betrekking tot de oorzaken en met betrekking tot de directe gevolgen ervan.

..... weerhoudt ten onrechte genderdysforie als vooraf bestaande toestand en in vergelijking met andere aangeslotenen die niet lijden aan een vooraf bestaande toestand wordt anders behandeld.

Bijgevolg geniet van een ongunstiger behandeling ten opzicht van met haar vergelijkbare personen die eveneens niet lijden aan enige vooraf bestaande chronische aandoening.

Bijgevolg is er sprake van een direct onderscheid onder de Genderwet en dus van directe discriminatie in de zin van artikel 5, 5°, 6° van de Genderwet.

Zonder rechtvaardiging

Een direct onderscheid op basis van geslachtsverandering kan niet worden gerechtvaardigd aan de hand van een legitieme doestelling, waarbij de middelen om dat doel te bereiken passend en noodzakelijk zijn. Een dergelijk onderscheid kan alleen worden gerechtvaardigd wanneer het onderscheid wordt opgelegd door of krachtens een wet (art. 18 Genderwet).

..... verwijst daarbij naar artikel 206 W. Verz. (vroeger artikel 138bis-6 WLVO) dat stelt: *“De kandidaat-verzekerde die chronisch ziek of gehandicapt is en de leeftijd van vijftien jaar niet heeft bereikt, heeft recht op een ziektekostenverzekering, met dien verstande dat de kosten die verband houden met de ziekte of de handicap welke bestaat op het ogenblik van het sluiten van de verzekeringsovereenkomst, onverminderd de toepassing van artikel 205 van de dekking mogen worden uitgesloten.”.*

Krachtens deze bepaling kan de verzekeraar in welbepaalde gevallen uitsluitingen voorzien voor kosten die verband houden met een voorafbestaande toestand, een ziekte of een handicap die bestaat op het ogenblik van het sluiten van de verzekeringsovereenkomst.

In casu verantwoordt geen enkele wet de uitsluiting in verband met genderdysforie.

..... heeft op een onnauwkeurige wijze de uitsluiting gedefinieerd en heeft uitgesloten voor een aandoening waaraan zij op vandaag reeds 20 jaar niet meer lijdt.

..... kan geen beroep doen op art. 206 W. Verz. Dit artikel is slechts van toepassing op andere dan beroepsgebonden verzekeringen en vermelden de mogelijkheid tot uitsluiting. De verzekeraar kan doch is niet verplicht de kosten die verband houden met een voorafbestaande aandoening uit te sluiten.

..... stelt dat dit artikel bij uitbreiding ook kan worden toegepast op beroepsgebonden ziekteverzekeringsovereenkomsten, doch blijft in gebreke de rechtsgrond aan te duiden waarop zij zich baseert.

In casu werd supra reeds geoordeeld dat niet lijdt aan een voorafbestaande aandoening.

De rechtbank stelt het bestaan van een directe discriminatie vast in de zin van art. 5, 5°-6° Genderwet en beveelt de staking ervan conform art. 25§1 Genderwet.

Verzoekers vorderen aan op te leggen, met onmiddellijke ingang, hetzij binnen 48 uur nadat hiertoe een aanvraag indient, de betrokken verzekeringsovereenkomst aan te gaan zonder de betrokken uitsluiting, op straffe van een dwangsom van 5.000 € per inbreuk, conform art. 24 Genderwet en artikelen 1385bis e.v. Ger. W.

De vordering is gegrond doch er worden geen elementen ingeroepen noch bewezen die het opleggen van een dwangsom ten bedrage van 5.000 € kunnen verantwoorden.

De dwangsom wordt herleid tot het bedrag van 2.000 €.

3. Aanplakking en publicatie

Overeenkomstig art. 25 §3 Genderwet vorderen eisende partijen dat de beslissing wordt aangeplakt tijdens een termijn van 14 dagen zowel buiten als binnen de inrichtingen van de overtreder of de lokalen die hem toebehoren, en dat het vonnis in de volgende kranten wordt bekend gemaakt op kosten van: De Standaard, De Morgen, Het Laatste Nieuws en De Tijd, op straffe van een dwangsom van 500 € per dag vertraging.

In toepassing van artikel 25 §3 van de Genderwet kan de stakingsrechter de publicatie van zijn beslissing of van een samenvatting ervan bevelen. Deze maatregelen van openbaarmaking mogen evenwel slechts opgelegd worden indien zij er kunnen toe bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophouden.

Eisende partijen verzoeken om te laten overgaan tot publicatie, teneinde de effectiviteit van het stakingsbevel te waarborgen, de herhaling van de bestreden discriminatie te verhinderen en bekendheid van de maatregel te verzekeren aan niet geïdentificeerde personen.

Het is van belang dat iedere burger, bij het afsluiten van een ziekteverzekeringsovereenkomst of bij het aansluiten bij een collectieve beroepsgebonden verzekeringsovereenkomst, op de hoogte is van het feit dat mag verwacht worden dat indien er uitsluitingen worden geformuleerd deze uitsluitingen nauwkeurig en precies gebeuren en niet gebaseerd zijn op criteria die door de anti-discriminatie wetgeving worden beschermd.

De aanplakking en publicatie zal ertoe bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan zal ophouden en niet meer herhaald zal worden en dat andere niet-geïdentificeerde personen op de hoogte kunnen worden gesteld van de beslissing (Arbh. Brussel 28 augustus 2009, AR 292, Soc. Kron., 2010, afl. 5 260; Vz, Arbrb. Gent 28 maart 2007, AR 176.893, Soc. Kron. 2008, afl. 1,28).

De publicatie van de beschikking is belangrijker dan eventuele nadelige commerciële gevolgen voor

De vordering is **gegrond**.

4. Forfaitaire schadevergoeding

Art. 23 §1 van de Genderwet stelt dat in geval van discriminatie het slachtoffer een schadevergoeding kan vorderen overeenkomstig het contractuele of buitencontractuele aansprakelijkheidsrecht en dat in de bedoelde gevallen de persoon die het discriminatieverbod heeft geschonden aan het slachtoffer een vergoeding moet betalen die naar keuze van het slachtoffer, gelijk is hetzij aan een forfaitair bedrag zoals uiteengezet in § 2, hetzij aan de werkelijk door het slachtoffer geleden schade.

..... vordert veroordeling van overeenkomstig art. 25 §2 en art. 23 §1-2,2° van de Genderwet, tot een forfaitaire schadevergoeding gelijk aan 6 maanden loon bruto voor materiële en morele schade.

..... vordert een forfaitaire schadevergoeding ten bedrage van 56.276,37 € bruto (stuk 22 bundel eisers).

Ter zitting bevestigt dat de bedragen op zich niet worden betwist.

In toepassing van artikel 25 §2 van de Genderwet is de voorzitter van de arbeidsrechtbank bevoegd om de in artikel 23 §2 bedoelde forfaitaire schadevergoeding aan het slachtoffer toe te kennen.

In casu kan de discriminerende houding aan worden toegerekend. De vordering tot schadevergoeding lastens is bijgevolg ontvankelijk.

..... stelt dat de vordering disproportioneel is ten opzichte van de eventuele schade die zou hebben en dat zij in gebreke blijft aan te tonen dat zij materiële schade lijdt.

..... stelt ondergeschikt dat enkel morele schade zou kunnen hebben en vraagt om de gevorderde schadevergoeding te herleiden tot een morele schadevergoeding ten bedrage van 1.300 €.

In geval van discriminatie in het kader van de arbeidsbetrekkingen of van de aanvullende regelingen van sociale zekerheid heeft een slachtoffer van discriminatie recht op een forfaitaire schadevergoeding die zowel de morele als materiële schade dekt zonder dat het slachtoffer de omvang van de schade dient te bewijzen.

..... vordert terecht een morele en materiële schadevergoeding wegens discriminatie in het kader van de arbeidsbetrekkingen in de zin van de Genderwet.

De forfaitaire schadevergoeding van 650 of 1.300 € bedoeld in artikel 23 §2, 1° van de Genderwet heeft enkel betrekking op de geleden morele schade, desgevallend ook buiten de arbeidsbetrekkingen.

In casu kan de door geleden morele en materiële schade in het kader van de arbeidsbetrekkingen vergoed worden door een forfaitaire schadevergoeding gelijk aan de brutobeloning voor zes maanden.

..... blijft in gebreke aan te tonen dat de ongunstige of nadelige behandeling van ook op niet-discriminerende gronden zou getroffen zijn.

Bijgevolg wordt de forfaitaire schadevergoeding voor materiële en morele schade niet beperkt tot drie maanden bruto beloning.

De vordering is **gegrond**.

5. Symbolische schadevergoeding

Het Instituut vordert veroordeling van tot een symbolische schadevergoeding van 1 €.

Bij gebrek aan een wettelijke rechtsgrond is er geen enkele reden om een symbolische schadevergoeding toe te kennen aan het Instituut.

De vordering is **ongegrond**.

OM DEZE REDENEN

...., Voorzitter arbeidsrechtbank, bijgestaan door ..., Griffier-Hoofd van dienst

Rechtsprekend op tegenspraak.

Gelezen het grotendeels eensluidend schriftelijk advies van de heer, Substituut Arbeidsauditeur.

Verklaart de vorderingen ontvankelijk en **als volgt gegrond:**

Stelt het bestaan vast van een overtreding van de Genderwet en directe discriminatie.

Beveelt de staking van de praktijk waarbij zich t.a.v. verzet tegen het afsluiten van de door aangeboden hospitalisatieverzekeringsovereenkomst nr. en dit zonder dat voorafgaand in te stemmen met een uitsluiting voor kosten met betrekking tot de oorzaken en gevolgen van genderdysforie of voor kosten met betrekking tot de oorzaken en gevolgen van genderdysforie.

Beveelt aan om met onmiddellijke ingang, hetzij binnen 48 uur na betekening van de beschikking en nadat hiertoe een aanvraag indient, de hospitalisatieverzekering af te sluiten zonder de betrokken uitsluiting, op straffe van een dwangsom van 2.000 € per inbreuk.

Beveelt aan binnen 14 dagen na betekening van de beschikking en op straffe van een dwangsom van 500 € per dag vertraging conform de art. 1385bis e.v. Ger.W., de beschikking tijdens een termijn van 14 dagen aan te plakken zowel buiten als binnen de inrichtingen van of de lokalen die haar toebehoren.

Beveelt aan binnen 14 dagen na betekening van de beschikking, op straffe van een dwangsom van 500 € per dag vertraging conform de art. 1385bis e.v. Ger. W., om een samenvatting van de beschikking beperkt tot de vier eerste alinea's van het dispositief van deze beschikking, nl. vanaf "Stelt het bestaan vast van een overtreding van de Genderwet en directe discriminatie...", in de 4 volgende kranten te publiceren, nadat de naam van anoniem wordt gemaakt: De Tijd, De Standaard, De Morgen en Het Laatste Nieuws.

Veroordeelt tot betaling van een forfaitaire schadevergoeding aan van 56.276,37 € voor materiële en morele schade.

Verklaart de vordering van het Instituut tot veroordeling van tot een symbolische schadevergoeding van 1 € **ongegrond.**

Veroordeelt tot de kosten begroot voor op 2.200 € rechtsplegingsvergoeding en voor het Instituut op 1.320 € rechtsplegingsvergoeding, doch door de rechtbank herleid tot één rechtsplegingsvergoeding voor beide eisende partijen ten bedrage van 2.200 €.

Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 6 september 2016 van de Kamer zetelend zoals in Kort Geding van de arbeidsrechtbank.

De Griffier-hoofd van dienst,

De Voorzitter,